

ภิกขุวรรณกรรม

๑๒. สุนนสามเณรวตฺถ (มยา วุจฺเจเต).

"โย หเวติ อิมํ ธมฺมเทศนํ สตฺถา ปุพฺพารามे วิหรนฺโต
สุนนสามเณรํ อารพฺภ กเถสิ.

ตตฺร (สุนนสามเณรวตฺถสมิ) อัย อนุปุพฺพพีเถ: "ปทุมุตฺตร
กาลสมิํ หิ เอโก กุลปฺตฺโต สตฺถารํ จตฺตปริสฺมชฺเฌ เอกํ ภิกฺขุ
ทิพฺพจกฺขุگانํ (ภิกฺขุนํ) อคฺคกฺขจฺาเน จเปณตํ ทิสฺวา ตํ สมฺปต
ตี ปตฺถยมาโน สตฺถารํ นิมนฺเตตฺวา สตฺตาหํ พุทฺธปฺป
มุขสฺส ภิกฺขุสงฺฆสฺส ทานํ ทตฺวา "ภนฺเต อหํ ปิ อนาคต
เต เอกสฺส พุทฺธสฺส สาสเน ทิพฺพจกฺขุگانํ (ภิกฺขุนํ) อคฺโค ภเว
ยฺนติ ปตฺถนํ จเปสิ.

สตฺถา กปฺปสฺตสฺสทสฺสํ โอลเณนฺโต ตสฺส (กุลปฺตฺตสฺส) ปตฺถนาย
สมิชฺฌนภาวํ วิทิตฺวา "อิตฺ (ภทฺทกปฺปโต) กปฺปสฺตสฺสทสฺสมตฺถเก โค
ตมพุทฺธสฺส สาสเน ทิพฺพจกฺขุگانํ (ภิกฺขุนํ) อคฺโค อนุรฺรทฺตเถ
โร นาม ภวิสฺสสีติ พุยาภาสิ.

โส (กุลปฺตฺโต) ตํ พุยากรณํ สุตฺวา เสว ปตฺตพฺพํ วีย ตํ สมฺปต
ตี มลฺลมาโน, ปรีนิพฺพุเต สตฺถริ, ภิกฺขุ ทิพฺพจกฺขุปริกมมํ ปุจฺจิต
วา สตฺตโยชนิกํ กาณฺจนถูปํ ปรีกฺขิปีตฺวา อนเกานิ ที่ปรุกฺขสฺสทสฺสานิ
กาเรตฺวา ที่ปปูชํ กาเรตฺวา ตโต (อตฺตภาวโต) จโต เทวโลเก นิพฺพต
ติตฺวา เทวมนุสฺเสสฺส สตฺสทสฺสทสฺสทสฺสทสฺสทสฺสทสฺสทสฺสทสฺสทสฺส
เป พาราณสียํ ทลิตฺททฺทเล นิพฺพตฺโต สุนนสฺสเณรํ นิสฺสาย ตสฺส
(สุนนสฺสเณรํ) ตินฺหารโก หุตฺวา จีวิตํ กปฺเปสิ.

"อนุนภาโรติสุส ..(วจนํ) นามํ อโหสิ. สุมน
เสฏฐิปี ตสฺมี นคร นิจฺจกํลํ มหาทานํ เทติ.

อถกทิวสํ อุปริญฺโง นาม ปจฺเจกพุทฺโธ คนฺธมาทเน นิโรธ
สมาปตฺติโต วุฏฺฐาย "กสฺส นุ โข อชฺช อนุคฺคหํ กริสฺสามิตี จิน
เตตฺวา "อชฺช มยา อนุนภาโรติสุส อนุคฺคหํ กาทํ วุฏฺฐติ, อิทานิ จ
โส (อนุนภาโร) อฏฺฐวิโต ติณํ อาทาย เคหํ อาคมิสฺสตีติ ญตฺวา ปตฺต
จีวรมาทาย อิทฺธิยา คนฺตฺวา อนุนภาโรติสุส สมมุเข ปจฺจุฏฺฐาสิ.

อนุนภาโร ตํ ตฺวจฺฉปตฺตหตฺถํ (ปจฺเจกพุทฺธํ) ทิสฺวา "อปี ภนฺเต
ภิกฺขุ ลภิตฺถาติ ปุจฺจิตฺวา "ลภิสฺสามิ มหาปุณฺณวาติ (วจนเ ปจฺเจกพุท
เธน) วุตฺเต, "เตนหิ ภนฺเต โถกํ (กํลํ) อาคมเถาติ (วตฺวา) ติณกาชํ
จทฺเทตฺวา เวเคน เคหํ คนฺตฺวา "ภทฺเท (เก) มยฺหํ จปิตภาคภตฺตํ
อตฺถิ (อุทาหุ) (มยฺหํ จปิตภาคภตฺตํ) นตฺถิตี ภริยํ ปุจฺจิตฺวา, "อตฺถิ (ตํ
ภตฺตํ) สามิตี (วจนเ ภริยาย) วุตฺเต, เวเคน ปจฺจาคนฺตฺวา ปจฺเจก
พุทฺธสฺส ปตฺตํ อาทาย "มยฺหํ ทาทูกามตาย สติ, เทยฺยธมฺโม น โห
ติ, เทยฺยธมฺเม สติ, ปฏฺฐิกคาหํ น ลภามิ, อชฺช ปน เม ปฏฺฐิ
คาหโก จ ทิฏฺฐโง เทยฺยธมฺโม จ อตฺถิ, ลาภา วต เม (อตฺถิ) อิติ
(จินเตตฺวา) เคหํ คนฺตฺวา ปตฺเต ภตฺตํ (ภริยํ) อาภิราเปตฺวา ปจฺจาหริต
วา ปจฺเจกพุทฺธสฺส หตฺถเ(ตํ ปตฺตํ) ปตฺติฏฺฐาเปตฺวา

"อิมินา ปน ทาเนน มา เม ทาลิตฺทํ อหุ,
`นตฺถิตี วจนํ นาม มา อโหสิ ภวามเว.

ภนฺเต เอวรูปา พุชฺชิวิตา มุจฺเจยฺยํ; `นตฺถิตี ปทเมว น
สุณฺณยฺยนฺติ ปตฺถนํ จเปสิ. ปจฺเจกพุทฺโธ "เอวํ (ปตฺถิตปตฺถนา) โห
ตุ มหาปุณฺณวาติ อนฺนโมทนํ กตฺวา ปกฺกามิ. สุมนเสฏฺฐิโนปี จตฺเต อธิวต
ถา เทวตา

โครงการพัฒนาบทเรียนออนไลน์และสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาบาลี

"อโห ทานํ ปรมทานํ (อนุนภาเรน) อุปริญฺเจ สุปฺปติญฺจิตนุ
ติ วตฺวา ติกฺขตฺตํ สาธุการํ อทาสี.

อถ นํ (เทวตํ) เสฏฺฐี "กึ มํ เอตฺตํ กาลํ ทานํ ททมานํ
น ปสฺสสํ อห. (เทวตา) "นาหํ ทว ทานํ อารพฺภ สาธุการํ เท
มิ อนุนภาเรน ปน อุปริญฺจสฺส ทินฺนปิณฑปาเต ปสฺสิตฺวา
มยา เอส สาธุกาโร ปวตฺติโตติ.

(อห) โส (เสฏฺฐี) "อจฺฉริยํ วต โภ: อหํ เอตฺตํ กาลํ ทานํ
เทนฺโต เทวตํ สาธุการํ ทาเปตฺตํ นาสกฺขี, อนุนภาโร มํ นิสฺสาย ชีวนุ
โต เอกปิณฑปาเตเนว สาธุการํ (เทวตํ) ทาเปสิ; (ธนํ) ตสฺส (อนุน
ภาเรณ) ทาเน อนุจฺฉวิกํ กตฺวา ตํ ปิณฑปาตํ มม สนฺตํ กริสฺ
สามีติ จินฺเตตฺวา ตํ (อนุนภาโร) ปกฺโกสาเปตฺวา "อชฺช ตยา กสฺส
จิ กิณฺจ (วตฺถุ) ทินฺนนฺติ ปุจฺฉิ. (โส อนุนภาโร) "อาม (เอวํ) สา
มิ, อุปริญฺจปจฺเจกพุทฺธสฺส เม อชฺช ภตฺตํ ทินฺนนฺติ (อห). (เสฏฺฐี)
"หนฺนท โภ กหาปณํ คเหตุวา เอตํ มยฺหํ ปิณฑปาตํ เทหีติ (อห).
(โส อนุนภาโร) "น เทมิ สามีติ (อห).

โส ...ยาว สหสฺสํ (ธนํ) วทฺฒฺเสสิ. อิตโร สหสฺสเณปิ นา
ทาสี.

อถ นํ (อนุนภาโร) (เสฏฺฐี) "โหตุ (เอตํ การณํ) โภ, ยทิ ปิณฑปาตํ
น เทสิ, สหสฺสํ คเหตุวา ปตฺตี เม เทหีติ อห โส "อฺยเยน สทฺธิ มนุ
เตตฺวา ชานิสฺสามีติ (วตฺวา) เวเคน ปจฺเจกพุทฺธํ สมฺปาปฺณิตฺวา "ภนุ
เต สุมฺนเสฏฺฐี สหสฺสํ ทตฺวา ตุมฺหากํ ปิณฑปาเต ปตฺตี ยาจ
ติ, กึ กโรมีติ ปุจฺฉิ.